

T.B.M.M.

(S. Sayısı : 382)

211 Sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri İç Hizmet Kanununun 68 inci, 657 Sayılı Devlet Memurları Kanununun 209 uncu ve 5434 Sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanununun Geçici 139 uncu Maddelerinde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı ve Plan ve Bütçe Komisyonu Raporu (1/628)

T.C.

Başbakanlık

28.7.1997

Kanunlar ve Kararlar

Genel Müdürlüğü

Sayı : B.02.0.KKG/101-1224/3167

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Millî Savunma Bakanlığınca hazırlanan ve Başkanlığımıza arzı Bakanlar Kurulunca 24.7.1997 tarihinde kararlaştırılan "211 Sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri İç Hizmet Kanununun 68 inci, 657 Sayılı Devlet Memurları Kanununun 209 uncu ve 5434 Sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanununun Geçici 139 uncu Maddelerinde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Mesut Yılmaz

Başbakan

GENEL GEREKÇE

1. 657 Sayılı Devlet Memurları Kanununun 209 uncu maddesine göre; Sağlık Bakanlığı (Millî Savunma Bakanlığında görevli personel için bu Bakanlık) tarafından yetkili kılınan tam teşekküllü hastahanelerin sağlık kurullarınca düzenlenen ve Sağlık Bakanlığınca onaylanan raporlara göre yurt içinde tedavilerinin mümkün olmadığı anlaşılan Devlet memurları yurtdışında tedavi ettirilmekte ve bunların yol ve tedavi giderleri kurumlarınca ödenmektedir.

2. 211 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri İç Hizmet Kanununun 68 inci maddesi ile 3269 sayılı Uzman Erbaş Kanunu ve 3466 sayılı Uzman Jandarma Kanununun 20 nci maddesine istinaden; Türkiye'de tedavi edilmeleri imkânı olmayan ve herhangi bir yabancı memlekette tedavileri mümkün olabileceği Gülhane Askerî Tıp Akademisi Profesörler Kurulu raporu ile tespit edilen, subay, askerî memur, astsubay, uzman jandarma ve uzman erbaşlar, yabancı memleketlerde yol, ikâmet, iâşe ve tedavi masrafları Millî Savunma Bakanlığı ve Jandarma Genel Komutanlığınca ödenmek üzere tedavi ettirilmektedirler.

3. Türkiye Büyük Millet Meclisi Üyelerinin Ödenek, Yolluk ve Emekliliklerine Dair 3671 Sayılı Kanunun 4 üncü maddesine göre de; milletvekillerinin, Yasama Organı üyeliği ile açıktan atandığı bakanlık görevi sona erenlerin ve bunların bakmakla yükümlü oldukları aile fertlerinin ve ölenlerin dul ve yetimlerinin tedavileri yurtdışı dahil olmak üzere Türkiye Büyük Millet Meclisince sağlanmaktadır.

4. Buna karşılık, 657, 211 ve 5434 sayılı Kanunların ilgili maddelerinde belirtilmediğinden; görevdeki Devlet memurları ve kamu görevlilerinin kanunen bakmakla yükümlü oldukları aile fertleri, emekli, adî malullük veya vazife malullüğü aylığı bağlananlar ile bunların kanunen bakmakla yükümlü buldukları aile fertleri ve dul ve yetim aylığı alanlar yurt dışı tedavi imkânlarından istifade edememekte ve mağdur olmaktadırlar.

5. Anayasamızın öngördüğü genel sağlık sigortasının kurulamamış olması nedeniyle, çalışanlar ve emeklilerin sosyal güvenlikleri açısından hayatî öneme haiz olan bu konudaki düzenlemeler, özel yasalardaki hükümler çerçevesinde yürütülmektedir. Bilindiği üzere, maaşlardan Emekli Sandığına verilen emekli keseneklerinin belirli bir bölümü, hizmetteki ve emekli personel ile aile fertlerinin tedavi giderlerini karşılamak amacıyla alınmaktadır.

Buna karşılık, Türkiye’de tedavisi mümkün olmayan hastalıkların yurt dışında tedavi ettirilmesi imkânının, sadece görevdeki personel ile sınırlı tutulması sosyal güvenlik prensiplerine de uygun düşmemektedir. Bu gibi hastalıkların, görevdeki personelin ailelerinde ve özellikle yaş durumları itibariyle emeklilerde ve aile fertlerinde ortaya çıkması halinde, büyük maddî sıkıntılara neden olmakta ve personelin moralini olumsuz şekilde etkilemektedir.

6. Anayasamızın 56 ncı maddesinde de belirtildiği gibi, vatandaşların hayatını, beden ve ruh sağlığı içinde sürdürmesini sağlamak Devletin temel görevleri arasındadır. Ülkemizin ekonomik ve sosyal alanlardaki gelişmesine bağlı olarak, sağlık gibi çok önemli olan bir konuda Devletin çalışanlarına ve emeklilerine daha geniş sağlık imkânları sağlaması gerektiği değerlendirilmektedir.

7. Bu esastan hareketle hazırlanan Tasarı ile yurtiçinde tedavisi mümkün olmayan hastalık ve sakatlıklara duçar olan;

a) Hizmetteki Devlet memurları ve kamu görevlilerinin bakmakla yükümlü oldukları aile fertlerine,

b) Emekli, adî malullük veya vazife malullüğü aylığı bağlananlar ile bunların kanunen bakmakla yükümlü buldukları aile fertlerine,

c) Dul ve yetim aylığı alanlara,

yurt dışında tedavi imkânı sağlanması amaçlanmaktadır.

8. Ayrıca, bu Kanun hükümlerinin uygulanmasına yönelik usul ve esasların Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulacak bir yönetmelikle tespit edilmesi öngörülmektedir.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1. – Madde ile, subay, askerî memur, astsubay, uzman jandarma ve uzman erbaşların, yurt içinde tedavisi mümkün olmayan hastalıklara duçar olan kanunen bakmakla yükümlü oldukları aile fertlerine, giderleri kurumlarınca karşılanmak üzere yurtdışında tedavi imkânı sağlanması öngörülmektedir.

Madde 2. – Madde ile, Devlet memurlarının yurt içinde tedavisi mümkün olmayan hastalıklara duçar olan kanunen bakmakla yükümlü oldukları aile fertlerine, iki yılı geçmemek ve giderleri kurumlarınca karşılanmak üzere yurtdışında tedavi imkânı sağlanması amaçlanmaktadır.

Madde 3. – Madde ile, yurt içinde tedavisi mümkün olmayan hastalıklara duçar olan emekli, adî malullük veya vazife malullüğü aylığı bağlananlar ile bunların kanunen bakmakla yükümlü oldukları aile fertlerine ve dul ve yetim aylığı alanlara iki yılı geçmemek ve giderleri T.C. Emekli Sandığına karşılanmak üzere yurtdışında tedavi imkânı getirilmesi öngörülmektedir.

Madde 4. – Bu Kanun hükümlerinin uygulanmasına yönelik usul ve esasların, Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulacak bir yönetmelikle düzenlenmesi amaçlanmaktadır.

Madde 5. – Yürürlük maddesidir.

Madde 6. – Yürütme maddesidir.

Plan ve Bütçe Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi
Plan ve Bütçe Komisyonu
Esas No. : 1/628
Karar No. : 111

14.8.1997

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Millî Savunma Bakanlığınca hazırlanarak, Bakanlar Kurulunca 28.7.1997 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulan ve Başkanlıkça 30.7.1997 tarihinde Esas Komisyon olarak Komisyonumuza, Tali Komisyon olarak da Millî Savunma Komisyonu ile Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonuna havale edilen "211 Sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri İç Hizmet Kanununun 68 inci, 657 Sayılı Devlet Memurları Kanununun 209 uncu ve 5434 Sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanununun Geçici 139 uncu Maddelerinde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı" Komisyonumuzun 13.8.1997 tarihinde yaptığı 76 ncı Birleşiminde, Hükümeti temsilen Millî Savunma Bakanı İsmet Sezgin'in başkanlığında Millî Savunma ve Maliye Bakanlıkları ile Devlet Planlama Teşkilâtı Müsteşarlığı temsilcilerinin de katılımıyla incelenip, görüşülmüştür.

Bilindiği gibi; yurtiçinde tedavisi mümkün olmayan hastalıklara duçar olan 657 ve 211 sayılı Kanuna tabi kamu görevlileri, Sağlık Bakanlığı veya Gülhane Askerî Tıp Akademisi Profesörler Kurulu raporları ile yurtdışında tedavi ettirilmekte ve bunların yol, tedavi ve diğer giderleri kurumlarınca karşılanmaktadır.

Ancak; anılan kişilerin kanunen bakmakla yükümlü oldukları aile fertleri ile emekli, adı malîlik veya vazife malîliliği aylığı bağlananlar, bunların kanunen bakmakla yükümlü oldukları aile fertleri ve dul ve yetim aylığı alanlar yurtdışı tedavi imkânlarından istifade edememektedirler.

Tasarı ve Gerekçesi incelendiğinde;

- Yurtiçinde tedavisi mümkün olmayan hastalıklara duçar olan Devlet memurları ile subay, askerî memur, astsubay, uzman jandarma ve uzman erbaşların kanunen bakmakla yükümlü oldukları aile fertlerine giderleri kurumlarınca,

- Emekli, adı malîlik, vazife malîliliği aylığı bağlananlar ile bunların kanunen bakmakla yükümlü oldukları aile fertleri, dul ve yetim aylığı alanlara giderleri T.C. Emekli Sandığına,

Karşılanmak üzere yurtdışında tedavi imkânı getirilmesinin amaçlandığı anlaşılmaktadır.

Komisyonumuzda yapılan görüşmelerde;

- Tasarı ile sosyal güvenlik kuruluşlarının yeni bir malî külfet ile karşı karşıya bırakılmış olacağı, bu gibi uygulamaların, yaklaşık 1 katrilyon lira civarındaki açık ile hizmetlerini yürütmeye çalışan ve sürekli aktüeryal dengesi bozulan sözkonusu kurumları, emekli maaşlarını ödeyemez duruma getireceğinin gözardı edilmemesi gerektiği,

- Sosyal güvenlik kuruluşlarına ödenen primler ile yapılan tedavinin maliyetinin bir denge içinde değerlendirilmesinde fayda mülâhaza edildiği,

- Vatandaşlarımızın büyük bir bölümünün sosyal güvenliklerinin olmadığı ve yurtiçinde dahi tedavi imkânlarının bulunmadığı bir ortamda çok cüz'î miktarda görevlinin yararlanabileceği bir imkânın yaratılmasının hakkaniyet kuralları ve sosyal devlet anlayışı ile bağdaşmayacağı,

Şeklindeki eleştirilerin yanında;

— Tasarı ile getirilen uygulamanın sosyal güvenlik kuruluşlarına yeni malî yükler getireceğinden hiç kuşku duyulmadığı, ancak malî dengelerin sağlanması pahasına sağlık problemlerinin gözardı edilmesinin de mümkün olmayacağı, insan hayatına saygı ile yakından ilgili olan bu Tasarının ulvî bir amaç taşıdığı ve olumlu bulunduğu,

— Modern Devlet anlayışında vatandaşların sağlık hakkının temel haklar arasında değerlendirildiği, Anayasamızla da bu hakkın güvence altına alındığı, sosyal güvenlik sistemimizin bir eksikliğinin giderilmesine yönelik olarak getirilen uygulamanın memnuniyet verici bulunduğu, ancak gerçek ihtiyaç sahiplerinin yararlandırılmasının ve istismara meydan verilmemesinin temenni edildiği,

Şeklinde olumlu görüşler de ifade edilmiştir.

Ayrıca; yurtdışındaki tedavi masraflarının yıllar itibarıyla ne kadar olduğu, sosyal güvenlik kuruluşlarına getireceği malî külfetin hesaplanıp hesaplanmadığı, şeklindeki sorulara Hükümet adına yapılan açıklamalarda,

— Mevcut mevzuata göre, yurtdışı tedavi imkânının sadece aktif çalışan personele verildiği ve bu ödemelerin de çalıştıkları kuruluşlarca yapıldığı,

— 1996 yılı itibarıyla, genel ve katma bütçeli kuruluşlar ile sosyal güvenlik kuruluşlarınca yapılan sağlık harcamalarının yaklaşık 214.4 trilyon civarında bulunduğu, bu harcamanın 34 trilyon lirasının T.C. Emekli Sandığına yapıldığı, sözkonusu tedaviler için yıllık ortalama 250-300 kişinin yurtdışına gönderildiği, bu konuda oldukça titiz davranıldığı, genellikle kanser veya organ nakli gibi çok ciddi konularda bu imkânın sağlandığı,

— Sosyal güvenlik kurumlarının finansal sıkıntı içinde bulunduğu düşüncesine katılmadığı, ancak bu kurum rahatsızlığının aktif-pasif iştirakçi dengesizliğinden kaynaklandığı, sağlık harcamaları için yapılacak tasarrufun bu kurumlarda arzu edilen rahatlığı sağlamayacağı,

İfade edilmiştir.

Yapılan bu görüşmeleri takiben Tasarı ve Gerekçesi Komisyonumuzca da benimsenerek maddelerinin görüşülmesine geçilmiştir.

Tasarının;

— Çerçeve 1 inci maddesi; Genel Bütçe içerisinde; Sahil Güvenlik Komutanlığının ayrı bir bütçe olarak yer alması nedeniyle, uygulama sırasında yapılacak harcamaların anılan kuruluş bütçesinden karşılanabilmesini teminen, metinde yer alan “veya Jandarma Genel Komutanlığınca” ibaresinin “Jandarma Genel Komutanlığı veya Sahil Güvenlik Komutanlığınca” şeklinde değiştirilmesi ve son cümlede yer alan “Jandarma Genel Komutanlığının” ibaresinden “nın” ekinin metinden çıkarılması suretiyle,

— Çerçeve 2, 3, 4 ve yürürlük ve yürütmeye ilişkin 5 ve 6 ncı maddeleri aynen,

Kabul edilmiştir.

— Tasarının başlığı, kanunların hazırlanmasında uygulanan usul ve esaslar çerçevesinde yeniden düzenlenmiştir.

Raporumuz, Genel Kurul’un onayına sunulmak üzere Yüksek Başkanlığa saygı ile arz olunur.

Başkan
Biltekin Özdemir
Samsun
Sözcü
Hüseyin Yayla
Hatay

Başkanvekili
Metin Şahin
Antalya
Kâtip
Miraç Akdoğan
Malatya

Üye
İ. Ertan Yülek
Adana
(İmzada Bulunamadı)
Üye
Mehmet Büyükyılmaz
Adana
Üye
Mehmet Ekici
Ankara
Üye
Ataullah Hamidi
Batman
(İmzada Bulunamadı)
Üye
Mustafa Çiloğlu
Burdur
Üye
Necati Güllülü
Erzurum
Üye
Refik Aras
İstanbul
Üye
Osman Kılıç
İstanbul
Üye
Ali Topuz
İstanbul
Üye
Çetin Bilgir
Kars

Üye
Nurettin Kaldırmacı
Kayseri
(Muhalefet Şerhim Eklidir)

Üye
Mehmet Ali Yavuz
Konya

Üye
Mustafa Küpeli
Adana

Üye
Aydın Tümen
Ankara
Üye
Cafer Tufan Yazıcıoğlu
Bartın
Üye
Abbas İnceayan
Bolu

Üye
Hasan Çağlayan
Çorum
Üye
Şamil Ayrım
İğdır
Üye
Mehmet Aydın
İstanbul
Üye
Algan Hacaloğlu
İstanbul
Üye
Esat Bittiin
Kahramanmaraş
Üye
Fethi Acar
Kastamonu
(İmzada Bulunamadı)
Üye
Mustafa Ünal
Konya
(Muhalefim. Muhalefet Şerhim Eklidir)
Üye
Süleyman Çelebi
Mardin

Üye
Mustafa Bahri Kibar
Ordu
Üye
Cevat Ayhan
Sakarya
(Muhalefet Şerhim Eklidir)
Üye
Abdullatif Şener
Sivas
(İmzada Bulunamadı)

Üye
Ahmet Neidim
Sakarya
Üye
Ertuğrul Eryılmaz
Sakarya
Üye
Mehmet Yaşar Ünal
Uşak

Üye
Yıldırım Aktürk
Uşak
(Muhalefet Şerhim Eklidir)

MUHALEFET ŞERHİ

Erken emeklilik uygulamaları sonucu aktüeryal dengeleri günden güne bozulan ve bugün yaklaşık 1 Katrilyon liraya ulaşan toplam açıklarıyla hizmetlerini yürütmeye çalışan ve acil önlem alınmadığı takdirde emeklilerimizin maaşlarını ödeyemez duruma düşebilecekleri bilinen sosyal güvenlik kurumlarımıza bu tasarı ile yeni ve önemli bir külfet yüklenmektedir.

- Sosyal Güvenlik Kurumlarına, ödenen prim ve kesenekler ile karşılanmaya çalışılan tedavi giderlerinin maliyetinde bir denge gözetilmesi önemli ve gereklidir.

- Yurtdışı tedavi giderleri günümüzde çok pahalıdır.

- Yıllar itibarıyla, yurtdışı tedavi giderlerinin ne gibi bir seyir izlediği ve bu tasarının kanunlaşması halinde yıllık ne kadar malî yükü karşı karşıya kalınacağı konularında belli bir fikir sahibi olunamamıştır.

- Tasarıda sağlık raporlarının tasdikinde Sağlık Bakanlığı dışında, Millî Savunma Bakanlığı, Jandarma Genel Komutanlığı da sisteme dahil edilmektedir. Oysaki raporun tekemmülünde tek yetkili mercinin Sağlık Bakanlığı olması gerekir.

- Tasarının kanunlaşması halinde, toplam malî yükün telafi edilemeyecek boyutlara ulaşacağı bugünden tahmin edilebilmektedir.

Yukarıda özetlenen nedenlerle tasarıya ve içeriğine muhalifim.

Yıldırım Aktürk
Uşak

MUHALEFET ŞERHİ

211 Sayılı Türk Silâhlı Kuvvetleri İç Hizmet Kanunu, 657 Sayılı Devlet Memurları Kanunu ve 5434 Sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanununda değişiklik yaparak Emekli memurların, memur ve emeklilerin bakmakla mükellef oldukları kişilerin, dul ve yetimlerinin yurtdışında tedavilerine imkân verecek bir mevzuat düzenlemesi getiren 1/628 sayılı kanun tasarısı ile ilgili muhalefet şerhimiz aşağıda arz edilmiştir.

1. Dışarda tedavi masrafları çok yüksektir.
2. Dışarda tedavi masraflarının yıllar itibari ile ne kadar olduğu, (Emekli Sandığı, SSK ve Bağ-Kur mensupları için) açıklanamamıştır. Bu bilgilerin hazırlanması gerekir.
3. Bu tasarı ile yurtdışı tedavi giderleri, yıllık olarak, ne kadar olacaktır?
4. Tasarı kanunlaştığı takdirde Sosyal Güvenlik Kurumlarının ve diğer kurumların yurtdışı tedavi giderleri ne ölçüde artacaktır. Bu husus belli değildir.
5. Tasarıda sağlık raporlarının tasdikinde Sağlık Bakanlığı dışında, Millî Savunma Bakanlığı ve Jandarma Genel Komutanlığıda devreye sokulmaktadır. Raporun tekemmülünde tek yetkili makamın Sağlık Bakanlığı olması gerekir.
6. Tasarının yapılmasıyla ortaya çıkabilecek toplam malî yük, olağanüstü boyutlara ulaşabilir.

Cevat Ayhan
Sakarya

Nurettin Kaldırımçı
Kayseri

Prof. Dr. Mustafa Ünal
Konya

HÜKÜMETİN TEKLİF ETTİĞİ METİN

211 SAYILI TÜRK SİLÂHLİ KUVVETLERİ İÇ HİZMET KANUNUNUN 68 İNCİ, 657 SAYILI DEVLET MEMURLARI KANUNUNUN 209 UNCU VE 5434 SAYILI TÜRKİYE CUMHURİYETİ EMEKLİ SANDIĞI KANUNUNUN GEÇİCİ 139 UNCU MADDELERİNDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TASARISI

MADDE 1. —4.1.1961 tarihli ve 211 sayılı Türk Silâhli Kuvvetleri İç Hizmet Kanununun 68 inci maddesinin (a) fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“a) Gülhane Askerî Tıp Akademisi Profesörler Kurulu raporu ile yurtiçinde tedavilerinin mümkün olmadığı tespit edilen subay, askerî memur, astsubay, uzman jandarma ve uzman erbaşlar ve bunların eşleri, bakmakla yükümlü buldukları ana, baba ve aile yardımına müstehak çocukları ile erbaş ve erler tedavi için yurtdışına gönderilirler. Bunların harcırahları ve tedavi giderleri, Millî Savunma Bakanlığı veya Jandarma Genel Komutanlığınca ödenir. Ancak, yukarıda belirtilen rapor, Millî Savunma Bakanlığı veya Jandarma Genel Komutanlığının tasdiki ile tekemmül eder.”

MADDE 2. — 14.7.1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 30.5.1973 tarihli ve 5 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile değişik 209 uncu maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Sağlık Bakanlığı (Millî Savunma Bakanlığında görevli personel için bu Bakanlık) tarafından yetkili kılınan tam teşekküllü hastahanelerin sağlık kurullarınca düzenlenen ve Sağlık Bakanlığınca onaylanan raporlara göre yurtiçinde tedavilerinin mümkün olmadığı anlaşılan devlet memurları ile bunların eşleri, bakmakla yükümlü oldukları ana, baba ve aile yardımına müstehak çocukları tedavi için yurtdışına gönderilirler. Bunların harcırahları ve tedavi giderleri kurumlarınca ödenir. Yurtdışında tedavi müddeti 2 yılı geçemez. Bu müddet içinde acil haller hariç olmak üzere raporda gösterilen hastalıktan başka yapılan tedavi giderleri ödenmez ve bu tedavi için müddet uzatılmaz. Tedavi süresi altı ayı geçtiği takdirde ilgili yabancı sağlık kurumundan alınan ve tedavinin devamı zarureti gösteren rapor, sağlık ataşeliği veya misyon şefliğince hastanın kurumuna ve Sağlık Bakanlığınca gönderilir. Bu işlem, her altı ayda bir tekrarlanır.”

MADDE 3. — 8.6.1949 tarihli ve 5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanunu Geçici 139 uncu maddesine birinci fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Yukarıdaki (a), (b) ve (c) bentlerinde belirtilenlerden; Sağlık Bakanlığı (Türk Silâhli Kuvvetlerinden emekli personel ile dul ve yetimleri için Millî Savunma Bakanlığı) tarafından yetkili kılınan tam teşekküllü hastahanelerin sağlık kurullarınca düzenlenen ve Sağlık Bakanlığınca (Türk Silâhli Kuvvetlerinden emekli personel ile dul ve yetimleri için Millî Savunma Bakanlığınca) onaylanan raporlara göre yurtiçinde tedavilerinin mümkün olmadığı anlaşılanlar, yurtdışında tedavi ettirililer. Bunların harcırah ve tedavi giderleri T.C. Emekli Sandığı tarafından ödenir. Tedavi müddeti iki yılı geçemez. Bu müddet içinde acil haller hariç olmak üzere raporda gösterilen hastalıktan başka yapılan tedavi giderleri ödenmez ve bu tedavi için müddet uzatılamaz. Tedavi süresi altı ayı geçtiği takdirde ilgili yabancı sağlık kurumundan alınan ve tedavinin devamı zarureti gösteren rapor, sağlık ataşeliği veya misyon şefliğince T.C. Emekli Sandığına ve ilgisine göre Sağlık Bakanlığı veya Millî Savunma Bakanlığınca gönderilir. Bu işlem her altı ayda bir tekrarlanır.”

MADDE 4. — 211 sayılı Türk Silâhli Kuvvetleri İç Hizmet Kanununun 68 inci maddesinin (a) fıkrası, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 209 uncu maddesinin ikinci fıkrası ve 5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanununun Geçici 139 uncu maddesinin ikinci fıkrası hükümleri dikkate alınarak, yurtiçinde tedavilerinin mümkün bulunmadığına karar verilenlerin te-

PLAN VE BÜTÇE KOMİSYONUNUN KABUL ETTİĞİ METİN
**TÜRK SİLÂHLİ KUVVETLERİ İÇ HİZMET KANUNU, DEVLET MEMURLARI KANUNU
VE TÜRKİYE CUMHURİYETİ EMEKLİ SANDIĞI KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK
YAPILMASINA DAİR KANUN TASARI**

MADDE 1. — 4.1.1961 tarihli ve 211 sayılı Türk Silâhlı Kuvvetleri İç Hizmet Kanununun 68 inci maddesinin (a) fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“a) Gülhane Askerî Tıp Akademisi Profesörler Kurulu raporu ile yurtiçinde tedavilerinin mümkün olmadığı tespit edilen subay, askerî memur, astsubay, uzman jandarma ve uzman erbaşlar ve bunların eşleri, bakmakla yükümlü buldukları ana, baba ve aile yardımına müstehak çocukları ile erbaş ve erler tedavi için yurt dışına gönderilirler. Bunların harcırahları ve tedavi giderleri, Millî Savunma Bakanlığı, Jandarma Genel Komutanlığı veya Sahil Güvenlik Komutanlığınca ödenir. Ancak, yukarıda belirtilen rapor, Millî Savunma Bakanlığı veya Jandarma Genel Komutanlığının tasdiki ile tekemmül eder.”

MADDE 2. — Tasarının 2 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 3. — Tasarının 3 üncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 4. — Tasarının 4 üncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

davi amacıyla yurtdışına gönderilmesine ve sözkonusu hükümlerin uygulanmasına yönelik usûl ve esaslar, bu Kanunun yayımı tarihini müteakip altı ay içinde, Millî Savunma Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı ve Devlet Personel Başkanlığının görüşleri alınmak suretiyle Maliye Bakanlığınca hazırlanacak ve Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulacak bir yönetmelikle tespit edilir.

MADDE 5. — Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 6. — Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

<i>Mesut Yılmaz</i>	
Başbakan	
Başb. Yrd. ve Devlet Bak.	Başb. Yrd. ve Millî Sav. Bakanı
<i>B. Ecevit</i>	<i>İ. Sezgin</i>
Devlet Bakanı	Devlet Bakanı
<i>G. Taner</i>	<i>H. Özkan</i>
Devlet Bakanı	Devlet Bakanı
<i>Y. Seçkiner</i>	<i>İ. Saygın</i>
Devlet Bakanı	Devlet Bakanı
<i>Prof. Dr. H. S. Türk</i>	<i>Prof. Dr. S. Yıldırım</i>
Devlet Bakanı	Devlet Bakanı
<i>R. Serdaroğlu</i>	<i>M. Gürdere</i>
Devlet Bakanı	Devlet Bakanı
<i>Prof. Dr. Ş. Gürel</i>	<i>Prof. Dr. A. Andıcan</i>
Devlet Bakanı	Devlet Bakanı
<i>Dr. İ. Çelebi</i>	<i>M. Yılmaz</i>
Devlet Bakanı	Devlet Bakanı
<i>R. Şahin</i>	<i>B. Kara</i>
Devlet Bakanı	Devlet Bakanı
<i>C. Kavak</i>	<i>E. Aşık</i>
Devlet Bakanı	Devlet Bakanı
<i>R. K. Yücelen</i>	<i>H. Gemici</i>
Devlet Bakanı	Adalet Bakanı
<i>M. Batallı</i>	<i>O. Sungurlu</i>
İçişleri Bakanı	Dışişleri Bakanı
<i>M. Başesgioğlu</i>	<i>İ. Cem</i>
Maliye Bakanı	Millî Eğitim Bakanı
<i>Z. Temizel</i>	<i>H. Uluğbay</i>
Bayındırlık ve İskân Bakanı	Sağlık Bakanı
<i>Y. Topçu</i>	<i>H. İ. Özsoy</i>
Ulaştırma Bakanı	Tarım ve Köy İşleri Bakanı
<i>N. Menzir</i>	<i>M. Taşar</i>
Çalışma ve Sos. Güv. Bakanı	Sanayi ve Ticaret Bakanı
<i>Prof. Dr. N. Çağan</i>	<i>Y. Erez</i>
Enerji ve Tabii Kayn. Bakanı	Kültür Bakanı
<i>C. Ersümer</i>	<i>İ. Talay</i>
Turizm Bakanı	Orman Bakanı
<i>İ. Gürdal</i>	<i>E. Taranoğlu</i>
	Çevre Bakanı
	<i>Dr. İ. Aykut</i>

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

MADDE 5. – Tasarının 5 inci maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 6. – Tasarının 6 ncı maddesi aynen kabul edilmiştir.

